

ÚOHSX00DKOI7

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0099/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-23728/2020/323/PMo

Brno 3. srpna 2020

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 25. 5. 2020 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- společníky společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“
  - **INKOS-OSTRAVA, a.s.**, IČO 48394637, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 696/22, 701 52 Ostrava - Moravská Ostrava, a
  - **JS Property, a.s.**, IČO 27814742, se sídlem Chopinova 576/1, Přívoz, 702 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 27. 2. 2020 společností INKOS-OSTRAVA, a.s., IČO 48394637, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 696/22, 701 52 Ostrava - Moravská Ostrava, vedoucím společníkem společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“,

kteří za účelem získání veřejné zakázky „FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči – technický dozor investora a zajištění činnosti koordinátora BOZP II.“ uzavřeli dne 20. 11. 2019 smlouvu o společnosti, ve znění dodatku č. 1 ze dne 27. 2. 2020,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 5. 2020, sp. zn. ÚOHS-S0129/2020/VZ č. j. ÚOHS-13645/2020/522/PKř vydanému ve správním řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele –

- **Fakultní nemocnice Ostrava**, IČO 00843989, se sídlem 17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči – technický dozor investora a zajištění činnosti koordinátora BOZP II.**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-040188, ve znění opravy uveřejněné dne 14. 11. 2019

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 5. 2020, sp. zn. ÚOHS-S0129/2020/VZ č. j. ÚOHS-13645/2020/522/PKř

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Fakultní nemocnice Ostrava, IČO 00843989, se sídlem 17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba, (dále jen „**zadavatel**“) – odeslal dne 8. 11. 2019 k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zahájení otevřeného zadávacího řízení (dále též „**ZŘ**“), čímž bylo podle zákona č. 134/2016 sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“¹) zahájeno zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „**FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči – technický dozor investora a zajištění činnosti koordinátora BOZP II.**“; oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-040188, ve znění opravy uveřejněné dne 14. 11. 2019, (dále jako „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky je dle čl. 5.1 zadávací dokumentace výkon činnosti technického dozoru investora a koordinátora BOZP staveb v rámci výstavby budovy pro psychiatrickou péči. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí dle čl. 4 zadávací dokumentace 3 055 000 Kč bez DPH.

---

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

3. Rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení ze dne 14. 2. 2020 (dále též „**rozhodnutí o zrušení**“) zadavatel zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku s odkazem na ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona.
4. Dne 28. 2. 2020 obdržel zadavatel námitky navrhovatele – společníků společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“, INKOS-OSTRAVA, a.s., IČO 48394637, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 696/22, 701 52 Ostrava - Moravská Ostrava, a JS Property, a.s., IČO 27814742, se sídlem Chopinova 576/1, 702 00 Ostrava-Přívoz, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 27. 2. 2020 vedoucím společníkem, (dále jen „**navrhovatel**“), z téhož dne, kterými navrhovatel brojil proti zrušení zadávacího řízení zadavatelem. Zadavatel námitky rozhodnutím ze dne 12. 3. 2020 odmítl; předmětné rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno téhož dne.
5. S ohledem na to, že navrhovatel nadále považoval dotčený postup zadavatele za rozporný se zákonem, podal dne 20. 3. 2020 návrh na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jako „**návrh**“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který je dle § 248 zákona příslušný k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona.

II. **Napadené rozhodnutí**

6. Úřad dne 7. 5. 2020 vydal rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0129/2020/VZ č. j. ÚOHS-13645/2020/522/PKř (dále jako „**napadené rozhodnutí**“), kterým zamítl návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
7. Úřad výrok napadeného rozhodnutí odůvodnil tím, že zadavatel v souvislosti se zrušením zadávacího řízení odkázal na § 127 odst. 2 písm. h) zákona, přičemž k tomu bez dalšího uvedl, že v zadávacím řízení je jediný účastník zadávacího řízení. Ačkoli by podle Úřadu bylo vhodné, aby zadavatel více specifikoval důvod pro zrušení ZŘ, dle Úřadu nezakládá toto stručné odůvodnění rozhodnutí o zrušení důvod pro závěr o jeho netransparentnosti. V prvé řadě Úřad uvedl, že zákon nestanovuje povinnost, aby zadavatelé prokazovali existenci důvodu pro zrušení ZŘ ve smyslu § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Úřad má za to, že v daném případě by bližší uvedení okolností o průběhu ZŘ (vyloučení účastníků zadávacího řízení) nepřineslo navrhovateli coby jedinému účastníku zadávacího řízení informace, které dosud neměl k dispozici. Navrhovatel byl totiž prokazatelně seznámen s tím, že rozhodnutí o výběru dodavatele Jana Harabiše, IČO 72972475, se sídlem Mládeže 538/3, 700 30 Ostrava – Hrabůvka, (dále jen „**J. H.**“) bylo (v návaznosti na rozhodnutí o nápravném opatření) zrušeno a J. H. byl ze zadávacího řízení vyloučen, druhý účastník zadávacího řízení v pořadí byl ze ZŘ vyloučen a navrhovatel žádné další rozhodnutí o „svém“ výběru neobdržel.
8. Pokud jde o otázku zákonnosti vypořádání námitek, kterými navrhovatel brojil zejména proti rozhodnutí o zrušení, Úřad je označil za souladné se zákonem, když uvedl, že zadavatel se v rozhodnutí o námitkách vypořádal s podstatou námitek a rozhodnutí o námitkách tak plní svůj účel, jelikož navrhovateli umožnilo dostatečně se seznámit se stanoviskem a odůvodněním zadavatele, případně se vyjádřit k argumentaci zadavatele v rámci návrhu. Úřad v této souvislosti připustil, že si lze představit preciznější vypořádání námitek, avšak

toto vypořádání označil s ohledem na zadavatelem uplatněný důvod pro zrušení ZŘ, resp. jeho jednoznačnost spočívající pouze v kumulativním splnění dvou jednoznačných podmínek pro možnost zrušení ZŘ dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, za dostačující.

9. Úřad pro výše uvedené dospěl k závěru, že byly dány důvody dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona pro zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, pročež tak zadavatel nepochybil.

III. Rozklad navrhovatele

10. Dne 25. 5. 2020 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne, kterým brojí proti napadenému rozhodnutí v plném rozsahu. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 11. 5. 2020. Navrhovatel tak podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

11. Navrhovatel předně namítá, že zadavatel nedostatečně odůvodnil rozhodnutí o zrušení. Podle navrhovatele není s ohledem na zásadu transparentnosti dostačující odůvodnění oznámení o zrušení ZŘ, které obsahuje pouze zákonné ustanovení, na základě kterého bylo zrušeno, a konstatování, že „v zadávacím řízení je jediný účastník zadávacího řízení“. Navrhovatel namítá, že Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že v oznámení o zrušení ZŘ je třeba uvést všechny relevantní důvody, avšak zároveň obhajuje postup zadavatele, který veškeré relevantní důvody v rozhodnutí o zrušení neuvedl.
12. Navrhovatel nesouhlasí s výkladem ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona Úřadem, a to v otázce týkající se „odeslání oznámení o výběru dodavatele“. Úřad dané ustanovení interpretoval tak, že se vztahuje pouze k odeslání oznámení o výběru tohoto jediného dodavatele, nikoli k (prvnímu) odeslání oznámení o výběru jakéhokoli dodavatele.
13. Navrhovatel dále namítá, že Úřad v rozporu se zákonem uvedl, že po zadavateli nelze požadovat, aby výslovně reagoval na každý argument, který obecně souvisí s každým potenciálním porušením zákona, pokud se přezkoumatelně vyjádří ke všem věcným argumentům. Navrhovatel tak Úřadu vytýká, že na jedné straně [v bodě 93 napadeného rozhodnutí – poznámka předsedy Úřadu] připustil, že „[v] šetřeném případě by rozhodnutí o námitkách zcela nepochybně neprezentoval jako vzorový příklad řádného vypořádání námitek“ (tedy sám konstatoval, že námitky zadavatel nevypořádal dle § 245 odst. 1 zákona), a na druhou stranu uzavřel, že byly řádně vypořádány, čímž si protiřečí.
14. Podle navrhovatele Úřad aproboval zmatečné poučení uvedené v rozhodnutí o námitkách, které za „mírně zmatečné“ označil sám Úřad. Dle navrhovatele dané poučení neobsahuje obě povinné náležitosti, neboť tyto jsou smíseny s dalším poučením, a pokud by se navrhovatel spoléhal na poučení zadavatele, mohl podat návrh až po lhůtě, tudíž by jej Úřad zamítl bez dalšího. Takový postup nelze považovat za zhojený ani tím, že byl návrh nakonec podán včas.
15. V závěru rozkladu navrhovatel poukazuje na to, že o dalším nezákonném postupu zadavatele svědčí i to, že dne 15. 5. 2020 zahájil veřejnou zakázku malého rozsahu (dále též „VZMR“), v rámci níž poptával pouze technický dozor investora, čímž veřejnou zakázku nezákonně rozdělil (původně poptával jak technický dozor investora, tak i koordinátora BOZP).

Závěr rozkladu

16. V závěru rozkladu navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušil a věc vrátil Úřadu k opětovnému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

17. Dne 2. 6. 2020 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele. Zadavatel v tomto přípisu pouze sděluje, že další vyjádření k rozkladu nepovažuje za nezbytné.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

Ke zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona a k účelu tohoto ustanovení

21. Podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona může zadavatel zrušit zadávací řízení, pokud je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení, přičemž zadavatel tento důvod zrušení může použít pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele.
22. Zadavatel tedy má možnost zrušit zadávací řízení, jedná se o fakultativní možnost zadavatele, ke které může přistoupit za situace, kdy budou kumulativně naplněny všechny podmínky daného ustanovení. Pokud tedy dojde k naplnění obou uvedených podmínek současně, může zadavatel zrušit zadávací řízení.
23. První podmínkou je, že musí být v zadávacím řízení v době jeho zrušení jediný účastník (dále jen „**první podmínka**“).
24. Druhou podmínkou pak je, že zadávací řízení lze zrušit pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele (dále jen „**druhá podmínka**“).

K naplnění první podmínky

25. Nejprve je třeba shrnout zjištěný skutkový stav (podrobněji viz body 42–53 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zadavatel obdržel nabídky od tří dodavatelů – navrhovatele, J. H. a společnosti PCM GROUP, s.r.o., IČO 29386438, se sídlem Vřesinská 80/75, 708 00 Ostrava-Poruba (dále jen „PCM GROUP“). Zadavatel dne 15. 1. 2020 vyloučil J. H. z účasti v ZŘ a dne 24. 1. 2020 vyloučil z účasti v zadávacím řízení PCM GROUP (přičemž ani jeden z nich nepodal proti svému vyloučení námitky). Z dokumentace o zadávacím řízení, stejně jako ze správního spisu, tak vyplývá, že po vyloučení prvních dvou dodavatelů v pořadí zůstal v zadávacím řízení jen navrhovatel jakožto jediný účastník zadávacího řízení. Tyto skutečnosti Úřad správně reflektoval v bodě 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
26. Základním dokumentem relevantním pro posouzení oprávněnosti zrušení zadávacího řízení je rozhodnutí o zrušení (ze dne 14. 2. 2020). Na tomto místě konstatuji, že výše uvedené skutkové okolnosti nejsou navrhovatelem rozporovány. Současně lze uvést, že Úřad šetřenou věc posoudil na základě řádně a úplně zjištěného skutkového stavu, o kterém nevznikly žádné relevantní pochybnosti.
27. Úřad se v bodech 56 až 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval zákonností zrušení zadávacího řízení, v bodech 67 až 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí pak podrobněji rozebírá důvody, pro které zadavatel zrušil zadávací řízení a které uvedl v rozhodnutí o zrušení.
28. V bodě 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad přílehavě poukázal na komentářovou literaturu, která rovněž dovozuje, že zrušit zadávací dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona může zadavatel, jenž má v zadávacím řízení jednoho účastníka, přičemž není rozhodné, zda byl jediným účastníkem od samého počátku ZŘ, nebo se jediným účastníkem zadávacího řízení stal po vyloučení zbylých účastníků ZŘ. K tomu je třeba doplnit, že v situaci, kdy je v zadávacím řízení pouze jediný účastník, v podstatě neprobíhá soutěž o veřejnou zakázku, v důsledku čehož je omezeno naplnění účelu a smyslu zákona, a proto v takovém případě zákonodárce do zákona včlenil byť fakultativní možnost zrušení zadávacího řízení. Mám tedy za to, že pro účely postupu podle citovaného ustanovení zákona, resp. pro naplnění jeho smyslu, není rozhodné, z jakého důvodu je v ZŘ pouze jeden účastník. Úřad se tak v daném případě nedopustil jakkoli zužujícího výkladu předmětného ustanovení zákona, jak tvrdí navrhovatel na str. 3 rozkladu.
29. Je tak nutné konstatovat, že v daném případě došlo k naplnění první z podmínek, které opravňují zadavatele k tomu, aby zrušil zadávací řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, tedy z toho důvodu, že v zadávacím řízení je jediný účastník.

K naplnění druhé podmínky

30. Pro posouzení druhé podmínky je třeba zopakovat následující skutečnosti (podrobněji viz opět body 42–53 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zadavatel v průběhu ZŘ rozhodl o výběru J. H. a účastníkům ZŘ tento výběr oznámil (bod 43 odůvodnění napadeného rozhodnutí), poté však aplikoval opatření k nápravě, kterým mj. toto oznámení o výběru dodavatele zrušil (bod 47 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a následně J. H. a PCM GROUP vyloučil ze ZŘ. Stěžejní skutečností je, že ke dni zrušení zadávacího řízení zadavatel

neodeslal žádné další oznámení o výběru dodavatele, tedy ani oznámení o výběru navrhovatele, což jsem ověřil v dokumentaci o zadávacím řízení a ve spisové dokumentaci.

31. Komentářová literatura k druhé podmínce uvádí: „*Možnost takového zrušení může zadavatel využít pouze do té doby, než odešle oznámení o výběru dodavatele § 50, resp. § 123. Toto omezení zřejmě reflektuje důvod této úpravy, kterým je absence možnosti porovnání více nabídek splňující zadávací podmínky. Zadavatel tak nemusí mít jistotu, že nabízené plnění je skutečně ekonomicky výhodné. Nebylo by proto logické, aby zadavatel nejprve rozhodl o výběru nabídky a pak řízení s odkazem na její neekonomičnost opět zrušil.*“ (Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P. a kolektiv. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 759)
32. V rozkladu pak navrhovatel nesouhlasí s výkladem ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona a má za to, že Úřad dané ustanovení interpretoval tak, že se vztahuje pouze k odeslání oznámení o výběru tohoto jediného dodavatele, nikoli k (prvnímu) odeslání oznámení o výběru jakéhokoli dodavatele.
33. Účelem druhé podmínky v ustanovení § 127 zákona je zachování logické posloupnosti kroků v rámci zadávacího řízení, konkrétně pak v zadávacím řízení, jehož se již účastní pouze jeden účastník. Druhá podmínka tak zabraňuje situacím, kdy by zadavatel v zadávacím řízení s jedním účastníkem rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky a poté zadávací řízení zrušil právě s odůvodněním, že je v zadávacím řízení jeden účastník. Předmětné ustanovení chrání právní jistotu účastníka zadávacího řízení. Je nelogické a v rozporu se základními zásadami zadávacího řízení oznámit účastníku řízení, že je vybraným dodavatelem, který pak oprávněně očekává, že s ním bude uzavřena smlouva (za splnění všech ostatních zákonných podmínek), a následně mu oznámit, že bylo zrušeno zadávací řízení, protože je v ZŘ pouze jediný účastník. Zadavatel má postupovat předvídatelně, a proto pokud jednu hodnotitelnou nabídku v zadávacím řízení nepovažuje za dostatečnou pro soutěž, má postup ve smyslu § 127 odst. 2 písm. h) zákona aplikovat před odesláním rozhodnutí o výběru dodavatele, nikoliv po něm.
34. V situaci, kdy již bylo rozhodnuto o výběru, odesláno oznámení o výběru, avšak následně přijato nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o výběru, si je třeba uvědomit, že i zadávací řízení se vrací do fáze před provedením výběru nejvhodnější nabídky, a tedy i odesláním oznámení o výběru. Pokud jsou následně vyloučeni účastníci zadávacího řízení až na jednoho, dostává se zadávací řízení právě do situace popsané v odstavci výše. Ostatně v šetřeném případě před prvním odesláním oznámení o výběru by ani nebylo možné uvažovat o použití § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Jelikož zákon nemůže pamatovat na veškeré situace, které mohou nastat v zadávacím řízení (např. přijetím různých nápravných opatření), je třeba při výkladu konkrétních ustanovení přistoupit mimo jazykový výklad i k výkladu teleologickému. Úřad tedy v bodě 70 napadeného rozhodnutí správně zohlednil účel § 127 odst. 2 písm. h) zákona a ztotožňují se s jeho závěrem, že v šetřeném případě nebyla vyloučena možnost aplikace tohoto ustanovení zákona zadavatelem pro zrušení ZŘ, jsou-li kumulativně naplněny obě výše specifikované zákonné podmínky. Předmětný důvod pro zrušení ZŘ byl tedy v tomto případě aplikovatelný, jelikož ZŘ bylo zrušeno, aniž by bylo odesláno oznámení o výběru dodavatele zadavatelem (ke zrušenému úkonu se nepřihlíží). Ve vztahu k druhé podmínce uzavírám, že je to právě navrhovatel, kdo

zaujímá nesprávný a od účelu zákona odtržený výklad, nikoli Úřad, a proto jeho námitku jako nedůvodnou zamítám.

K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o zrušení

35. Ve vztahu k navrhovatelově argumentaci, v rámci níž označuje rozhodnutí o zrušení za netransparentní, připouštím, že pro naplnění požadavku přezkoumatelnosti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení je nutná potřebná míra odůvodnění tohoto zrušení. V případě zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 127 odst. 2 písm. h) zákona jsou však podmínky jednoznačné, ve smyslu „splněno – ano/ne“. Důvody pro zrušení ZŘ tedy není jak blíže rozvádět nad rámec konstatování existence jen jednoho účastníka v ZŘ a rozhodnutí zadavatele za této situace zrušit ZŘ.
36. Úřad v bodě 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí přiléhavě poznamenal, že nepřiliš detailní vylíčení skutkových okolností týkajících se průběhu ZŘ (vyloučení jednotlivých účastníků zadávacího řízení) není s ohledem na dikci zákona natolik podstatné, že by mohlo založit netransparentnost, resp. nezákonnost, rozhodnutí o zrušení. Navrhovatel byl totiž v rozhodné době evidentně seznámen s tím, že rozhodnutí o výběru J. H. bylo v návaznosti na rozhodnutí o nápravném opatření zrušeno a J. H. byl vyloučen ze ZŘ, druhý účastník zadávacího řízení v pořadí byl ze ZŘ rovněž vyloučen, a že navrhovatel sám žádné další rozhodnutí o „svém“ výběru neobdržel.

Shrnutí k zákonnosti zrušení zadávacího řízení

37. Na základě uvedených skutečností jsem tak dospěl k závěru, že byly naplněny obě podmínky ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona, které jsou nutné pro to, aby mohl zadavatel využít tohoto fakultativního institutu pro zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.

K odkazu na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S412/2013/VZ

38. Navrhovatel dále v rozkladu odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S412/2013/VZ-18402/2015/541/MSc ze dne 17. 7. 2015 (dále též „**rozhodnutí sp. zn. S412/2013/VZ**“), které cituje i Úřad v napadeném rozhodnutí, a dle něhož by měl zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení uvést všechny relevantní důvody, pro které zadávací řízení zrušil, přičemž dle navrhovatele Úřad nevzal v potaz závěry vyplývající z rozhodnutí sp. zn. S412/2013/VZ. K této rozkladové námitce uvádím následující.
39. Rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-S412/2013/VZ, na které navrhovatel odkazuje na str. 2 rozkladu, skutečně byla zadavateli uložena pokuta za nedodržení postupu podle § 84 odst. 8 ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZVZ**“), neboť v oznámení o zrušení zadávacího řízení neuvedl jednoznačně a dostatečně konkrétně důvod, na základě kterého rozhodl o zrušení zadávacího řízení. V odkazovaném případě však zadavatel zrušil zadávací řízení ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, tedy z toho důvodu, že se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval – jde tedy o jiný důvod zrušení ZŘ než v šetřeném případě. Jak vyplývá i z relevantní judikatury, důvod pro zrušení dle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ obsahoval mj. neurčitý pojem důvody hodné zvláštního zřetele, u kterého bylo dovozeno, že musel být dostatečně podrobně rozveden, aby všichni zájemci či uchazeči byli s to jednoznačně pochopit důvody, které zadavatele ke zrušení zadávacího řízení vedly. Vedle toho důvod pro

zrušení ZŘ uplatněný v šetřeném zadávacím řízení dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona (existence jediného účastníka zadávacího řízení) je zcela jednoznačný a ze své podstaty vypovídající, přičemž relevantní informace ohledně průběhu zadávacího řízení navíc měl navrhovatel v rozhodné době k dispozici v podobě „*Písemné zprávy zadavatele*“, viz bod 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z těchto důvodů je navrhovatelem odkazované rozhodnutí sp. zn. ÚOHS- S412/2013/VZ na šetřený případ nepřiléhavé, pročež předmětná námitka neobstojí.

40. K tomu doplňuji, že Úřad sice v bodě 59 napadeného rozhodnutí na rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S412/2013/VZ odkázal, avšak učinil tak „pouze“ v obecné rovině, tedy v rámci jeho shrnutí obecných požadavků na přezkoumatelnost rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Nelze tak souhlasit s navazujícím tvrzením navrhovatele, že Úřad v daném případě rozhodl v rozporu s jeho dosavadní rozhodovací praxí, neboť tomu tak není.

K přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách

41. Navrhovatel v části II rozkladu dále vyjadřuje přesvědčení, že rozhodnutí o námitkách je pouze obecného charakteru s tím, že se zadavatel podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem námitkám navrhovatele, což Úřad v napadeném rozhodnutí aproboval. K této argumentaci navrhovatele uvádím následující.
42. Podle komentáře k § 245 odst. 1 zákona (viz JUDr. Vilém PODEŠVA, LL.M., Mgr. Lukáš SOMMER, JUDr. Jiří VOTRUBEC, JUDr. Martin FLAŠKÁR, Mgr. Jiří HARNACH, Mgr. Jan MĚKOTA, JUDr. Martin JANOUŠEK aj. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer) platí: „*Zadavatel je pak povinen v rozhodnutí uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá, a zároveň toto své rozhodnutí odůvodnit, a to tak, aby bylo přezkoumatelné. Jedná se o zcela logický požadavek, neboť zadavatel je osobou odpovědnou za průběh zadávacího řízení, a měl by proto být schopen svůj postup v rámci zadávacího řízení zcela obhájit. Zákon navíc výslovně uvádí povinnost se v odůvodnění podrobně a srozumitelně vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách. Tuto svou povinnost zadavatel nesplní, pokud se vypořádá s námitkami pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Za dostačující proto nelze považovat např. konstatování, že se namítaného pochybení zadavatel nedopustil a námitky z toho důvodu neshledává relevantní.*“ Rozhodnutí o námitkách má být tedy řádně odůvodněno, aby bylo možné argumentaci zadavatele v něm uvedenou dostatečně přezkoumat.
43. Konkrétně Úřad v bodech 84 až 86 odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapituloval obsah námitek a v bodech 87 až 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zrekapituloval i obsah rozhodnutí o námitkách. Argumentaci navrhovatele uvedenou v rozhodnutí o námitkách Úřad podrobil přezkumu v bodech 91 až 99 napadeného rozhodnutí, v nichž porovnal námitky s rozhodnutím o námitkách a rovněž shrnul jednotlivé aspekty námitek, které porovnal s obsahem rozhodnutí o námitkách. Třebaže Úřad v bodě 93 napadeného rozhodnutí připustil, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách mohlo být preciznější, se zřetelem na aplikovaný důvod zrušení ZŘ, který byl předmětem námitek (a sice jednoznačnost důvodu stanoveného v § 127 odst. 2 písm. h) zákona), je třeba jej označit za dostatečně odůvodněné.

44. Úkolem Úřadu nebylo ingerovat do obsahu rozhodnutí o námitkách, ale přezkoumat, zda se zadavatel dostatečně vyjádřil k námitkám navrhovatele, žádnou z nich neopomněl a svá tvrzení opřel o relevantní argumentaci. V bodech 84 až 90 napadeného rozhodnutí proto Úřad zmínil jednotlivé námitky navrhovatele a k nim uvedenou odbornou argumentaci zadavatele. Obsah bodů 87 až 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně dokládá, že se zadavatel srozumitelně zabýval námitkami navrhovatele týkajícími se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách. Konkrétně se zadavatel dostatečně vypořádal s tvrzením poukazujícím na to, že zadavatel v rozporu s rozhodnutím o zrušení uvedl v rozhodnutí o námitkách chybný odkaz na § 127 odst. 2 písm. b) zákona; dále s námitkou poukazující na údajnou škodu způsobenou navrhovateli „*vyzrazením obchodní strategie navrhovatele*“ tím, že zadavatel uveřejnil oznámení o výběru a s ním související doklady, v nichž byla uvedena nabídková cena navrhovatele; či s tvrzením navrhovatele, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl zmatečné poučení.
45. Úřadu rovněž není případné vytýkat, že si protiřečil, když na jedné straně v bodě 93 napadeného rozhodnutí konstatoval, že „*[v šetřeném případě by rozhodnutí o námitkách zcela nepochybně neprezentoval jako vzorový příklad řádného vypořádání námitek*“, a na druhé straně konstatoval, že je rozhodnutí o námitkách přezkoumatelné, resp. souladné se zákonem. Jak bylo výše konstatováno, Úřad na jedné straně přestřel námitky navrhovatele a na druhé straně je konfrontoval se zdůvodněními zadavatele, která shledal dostatečně podrobná a srozumitelná, aby mohla dostát požadavkům § 245 odst. 1 zákona, ačkoli by je neprezentoval jako vzorový příklad. Nesdílím názor navrhovatele, že si tímto tvrzením Úřad protiřečil, neboť je možné současně konstatovat, že určité rozhodnutí o námitkách splňuje požadavky zákona, ale nebylo by jej vhodné používat jako příklad „ideálního“ vypořádání námitek stěžovatele.
46. Smyslem obsahových požadavků kladených na rozhodnutí o námitkách je, aby s nimi případně navrhovatel, je-li s jejich vyřízením nespokojen, mohl dále polemizovat v návrhu u Úřadu a aby znal postoj zadavatele. Rozsáhlost odůvodnění rozhodnutí o námitkách je dána charakterem a složitostí námitek. Nemůže tak být vždy stejná a mechanicky porovnatelná. Situace, že by navrhovatel neměl v rozhodnutí o námitkách s čím polemizovat, však nenastala.
47. Lze tak zcela přisvědčit Úřadu, který mj. v bodě 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřel, že se zadavatel vypořádal s podstatou námitek uvedených navrhovatelem a rozhodnutí o námitkách tak plní svůj účel. V návaznosti na výše popsané skutečnosti jsem přesvědčen, že se Úřad přezkumu rozhodnutí o námitkách věnoval dostatečně, pročež navrhovateli ani v této rozkladové argumentaci nemohu přisvědčit.

K tvrzené zmatečnosti poučení rozhodnutí o námitkách

48. Pokud jde o rozkladové tvrzení, že Úřad aproboval zmatečné poučení uvedené v rozhodnutí o námitkách s tím, že toto poučení neobsahuje obě povinné náležitosti zakotvené v § 245 odst. 4 zákona, neboť tyto jsou smíseny s dalším poučením, a pokud by se navrhovatel spoléhal na poučení zadavatele, mohl podat návrh až po lhůtě, tudíž by jej Úřad zamítl bez dalšího, uvádím následující.
49. V situaci, kdy zadavatel námitky stěžovatele včas odmítne, je povinen poučit stěžovatele v rozhodnutí o námitkách o možnosti podat ve lhůtě 10 kalendářních dnů ode dne, kdy

stěžovatel obdrží rozhodnutí zadavatele o jeho námitkách, návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a rovněž o povinnosti doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli.

50. Jak jsem ověřil (rovněž viz bod 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí), text poučení rozhodnutí o námitkách obsahuje obě povinné náležitosti zakotvené v § 245 odst. 4 zákona.
51. Se zřetelem na výše uvedené tak nelze přisvědčit rozkladové námitce navrhovatele, podle které předmětné poučení neobsahuje povinné náležitosti zakotvené v zákoně. Ani v důsledku chyb v odkazech na příslušná zákonná ustanovení v poučení nedošlo ke ztížení možnosti obrany navrhovatele proti postupu zadavatele. Z daného poučení bylo zřejmé, jaká práva a povinnosti navrhovatel má.
52. S námitkami navrhovatele týkajícími se nezákonnosti rozhodnutí o námitkách se tedy neztotožňuji. Naopak, jsem přesvědčen, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách zákonným požadavkům na jejich odůvodněnost, které nacházejí svůj odraz i v citovaných rozhodnutích Úřadu a judikatuře NSS (v bodě 80 napadeného rozhodnutí odkazovaném rozsudku sp. zn. 1 Afs 45/2010 ze dne 15. 9. 2010), dostál, což Úřad v napadeném rozhodnutí správně zohlednil.

K odkazům na rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0055/2018/VZ ze dne 5. 4. 2018 a sp. zn. S0125/2019/VZ ze dne 22. 5. 2019

53. Navrhovatel na stranách 3 a 4 rozkladu odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0055/2018/VZ-10029/2018/513/SBa ze dne 5. 4. 2018 a na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0125/2019/VZ-14317/2019/542/V Sv ze dne 22. 5. 2019, když zdůrazňuje nezbytnost přezkoumatelného odůvodnění rozhodnutí o námitkách, přičemž opakovaně uvádí, že zadavatel těmto požadavkům na odůvodnění rozhodnutí o námitkách nedostál. K aplikovatelnosti tohoto navrhovatelova odkazu na šetřený případ uvádím následující.
54. V případě vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0055/2018/VZ Úřad v rámci nápravného opatření zrušil zadávací řízení z důvodu porušení § 245 odst. 1 zákona zadavatelem, když tento se v odůvodnění rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil k jedné z námitek stěžovatele. Jak bylo výše konstatováno, v šetřeném případě se zadavatel vypořádal s podstatou námitek navrhovatele, byť tak zadavatel učinil relativně stručně. Z toho důvodu není odkazované rozhodnutí Úřadu na šetřený případ aplikovatelné.
55. V případě sp. zn. ÚOHS-S0125/2019/VZ ze dne 22. 5. 2019, na které rovněž odkazuje navrhovatel, Úřad v rámci nápravného opatření zrušil zadávací řízení z důvodu porušení § 252 odst. 1 zákona zadavatelem, když nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, resp. Úřadu nedoručil rozhodnutí o námitkách v zákonné ani dodatečně stanovené lhůtě. Již z tohoto prostého porovnání obou případů je zřejmé, že výše specifikované rozhodnutí Úřadu není na šetřený případ aplikovatelné.
56. Na závěr je tak třeba odmítnout tvrzení navrhovatele, že Úřad rozhodoval v rozporu s jeho dosavadní praxí, neboť tomu tak není. Pokud by navrhovatel prostudoval rozhodovací praxi Úřadu včetně jím odkazovaných rozhodnutí řádně, dospěl by totiž k závěru, že Úřad v šetřeném případě rozhodl v souladu se svou ustálenou praxí. V daném případě tedy nelze hovořit o narušení principu legitimního očekávání, neboť Úřad tak, jak rozhodl, rozhodl nepřekvapivě a v souladu se svou dosavadní rozhodovací praxí. Stejně tak Úřad rozhodl zcela

v intencích závěrů vyplývajících z konstantní judikatury soudů působících ve správním soudnictví.

K údajnému dalšímu nezákonnému postupu zadavatele v souvislosti se zadáním VZMR

57. V závěru rozkladu navrhovatel uvádí, že o dalším nezákonném postupu zadavatele svědčí i to, že dne 15. 5. 2020 zahájil zadávací řízení na VZMR, v rámci něhož poptával pouze technický dozor investora, čímž veřejnou zakázku nezákonně rozdělil (původně poptával jak technický dozor investora, tak i koordinátora BOZP).
58. K tomuto rozkladovému tvrzení uvádím, že předmětem správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0129/2020/VZ nebylo posouzení úkonů zadavatele učiněných v rámci VZMR, jelikož ani návrh navrhovatele proti úkonům učiněných ve VZMR nesměřoval, a předmětem tohoto správního řízení nebylo ani posouzení, zda veřejná zakázka měla být zadána v jiném režimu ve smyslu relevantních ustanovení zákona. Úřad tudíž v rámci správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0129/2020/VZ nebyl oprávněn posuzovat postup zadavatele v souvislosti se zadáním VZMR. Jak jsem ověřil v rámci své úřední činnosti, tato navrhovatelova námitka se týká jiné veřejné zakázky a směřuje tak mimo rámec předmětu daného správního řízení a rovněž mimo rámec jakéhokoli správního řízení, které Úřad v tuto chvíli vede. Této argumentaci navrhovatele uplatněné v závěru rozkladu proto nelze přisvědčit.

Shrnutí

59. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené rozhodnutí shledal zákonným a věcně správným, přičemž zároveň konstatuji, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci a současně řádně označil všechny podklady pro vydání rozhodnutí a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil, a které ho vedly k závěru, že zadavatel postupoval v zadávacím řízení v souladu se zákonem, přičemž zjištěný skutkový stav Úřad přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení a danou věc správně právně posoudil. Dále Úřad uvedl všechny právní předpisy (a v nich obsažené právní normy), které v dané věci aplikoval a dostatečně odůvodnil jejich použití.

VI. Závěr

60. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
61. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Fakultní nemocnice Ostrava, 17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba
2. INKOS-OSTRAVA, a.s., Havlíčkovo nábřeží 696/22, Vinohrady, 701 52 Ostrava – Moravská Ostrava

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy